

Sám sebe *klientom*

Známe príslovie Obuvník chodí bosý sa z času na čas ukáže ako pravdivé. Architekt Tomáš Šebo si ho, našťastie, nevzal za svoje. Pozrite sa, ako vznikala projekt a prebiehala realizácia jeho vlastného domu.

^ Komfortne vybavená kuchyňa situovaná pri jedálni má síce otvorenú dispozíciu, ale vizuálne nezasahuje do spoločenskej zóny.

^ Obytná zóna je na oboch koncoch veľkoplášnym presklením maximálne prepojená so záhradou, ktorá akoby interiérom preplávala. Smerovanie k nosným výhľadom podporujú aj rastre betónového stropu.

> Ako posledný oriešok na rozlúsknutie, ktorý architekt nechcel unáhlitiť, bol prvok v srdci schodiska. Nakoniec sem vstavali nápaditý praktický nábytok. Ukrýva úložné priestory a dva zvydy, ktoré umožňujú triediť špinavú bielizeň.

>> Prekvapivý moment je posuvná veľkorysá stena, ktorou možno uzatvoriť priestor schodiska. Na jej jednoliatom pozadí pekne vynikne pútavý priestorový kozub.

O bvyklý spôsob, ako architekti začínajú spoluprácu s majiteľmi pozemku či nehnuteľnosti, je vypočutie ich predstáv, potrieb a zvyklostí, aby ich preniesli do návrhu bývania. „Beriem klienta ako partnera, načúvam mu a dôležitá je pre mňa jeho spätná väzba na ponúkané riešenia.“ Rovnakým spôsobom si teda sadli s manželkou a s dospelými deťmi a nahlas premýšľali o individuálnych prioritách každého z nich a čo od bývania v rodinnom dome očakávajú. Hoci v špecifických detailoch mal každý inú predstavu, v podstatných veciach sa zhodli. Rovnako to bolo, aj keď spolu navštívili pozemok. Hneď sa dohodli, kde bude situovaná obývačka. Otázne ostalo len to, na ktorú stranu orientovať hlavný výhľad. Smerom na východ do záhrady plnej zelene alebo západne, pozerajúc sa ponad strechy domov na panorámu mesta?

Šalamúnske riešenie

Úzka dlhá parcela vo svahovitom teréne inšpirovala Tomáša k prostému riešeniu. Posunul stavbu domu ďalej od ulice, čím vytvoril komfortnú terasu so záhradou v rovine obývačky. Vyriešil tak dve dilemy naraz – zjednotil výhľad do záhrady i na mesto a rozdelil veľmi dlhú záhradu za domom.

Tvarovanie domu sa postupne odvíjalo od dodržania limitov pozemku, predpísaných odstupov od susedov i ulice aj od zohľadnenia ►►

na návšteve

> Niektoré zmeny sa diali za pochodu, ako rástla stavba. Pôvodne navrhnutá priečka pri schodisku sa zrušila a nahradila ju vysoká knižnica.

>> Obe izby pre dospelávajúce deti sú orientované západne s krásnym výhľadom na mesto.

∨ Elegantné schodisko obložené drevom predstavuje veľmi zaujímavý architektonický prvok tiahnuci sa celým domom.

-Jednoduchý a tvarovo čistý koncept sa preniesol aj do návrhu priestornej kúpeľne plnej denného svetla.

Ing. arch. Tomáš Šebo

autor projektu
www.itb.sk

Netreba mať stres z postupného zariadenia a dolaďovania interiéru podľa toho, čo prinesie život v ňom. Priestory zariadené hneď od začiatku až do špendlíkovej hlavičky bývajú často umelé. Je zábavné cítiť v interiéri osobitosť užívateľa aj s jemnými nedokonalosťami. Tie paradoxne môžu pôsobiť originálne a živo. Mám rád interiéry, ktoré sú bez prítomnosti človeka nekompletné. A, naopak, nemám rád tie, ktoré si vystačia samy, tie, kde je človek navyše.

na návšteve

> Všimnite si dobrý nápad z dielne architekta, vlastnoručne navrhnutú posuvnú konštrukciu s dreveným obkladom, ktorá sa počas sezóny postará o súkromie na terase.

∨ V zimných mesiacoch, po presune na kolieskach pod hmotu domu, ukryje všetok záhradný nábytok. Z pohľadu od záhrady vidno priehľad cez celú spoločenskú zónu až po záhradu na jej druhom konci, akoby to bol otvorený priestor.

∨ Posunutím stavby domu ďalej od ulice získali domáci väčšie súkromie a pokoj v objatí zelene so svetielkujúcim mestom na pozadí.

výškového členenia svahu, s prihliadnutím na svetové strany a dobré presvetlenie. „Architektúra domu tvorí akýsi obal našich priestorových predstáv,“ konštatuje architekt. Pôsobí skôr nadčasovo, odpútaná od konkrétneho štýlu.

Priamy kontakt s ruchom ulice ponechali vstupu do dvojgaráže a technickému zázemiu. Spoločenský život v objatí dvoch záhrad sa nachádza o podlažie vyššie, kde má zabezpečené dokonalé súkromie. No paradoxne, interiér je maximálne otvorený svojmu okoliu.

S dobrou klímou

Jednou z podmienok, na ktorých sa s rodinou zhodli, boli prekryté terasy. „Veľmi radi totiž sedíme vonku v záhrade, dokonca aj keď prší,“ prezrádza autor návrhu. Preto tvar domu prispôbil tak, aby prirodzeným spôsobom prekryl presahom horného podlažia sedenie na terase. Takéto riešenie zároveň bráni prehrievaniu interiéru cez veľkoplošné presklené plochy. Je natoľko účinné,

že ani po viac ako roku zabývania si nemuseli domáci zadovážiť klimatizáciu.

Otvorený

„Som zástancom názoru, že je dobré zariaďovať interiér postupne, nie silit, aby bolo všetko rýchlo hotové. Chceli sme sa najprv zžiť s novým priestorom, nechať sa viesť pocitmi a následne podriadiť zariadenie potrebám, ktoré prinesie život,“ vysvetľuje Tomáš a dodáva: „V podstate sme stále v procese. Vývoj stále pokračuje.“

Interiér sa nesie, rovnako ako architektúra domu, v nadčasovom duchu. Prispôbili mu aj výber neutrálnych povrchov a materiálov. Centrálnym bodom dennej zóny je priestorový kozub. Celý priestor je opticky previazaný s exteriérom. Pôsobí, akoby medzi ním a zadnou záhradou ani nebola hranica. Bývame tu už dva roky a môžem potvrdiť, že stanovený koncept výborne funguje, a zdá sa, že sme si na vlastnej koži overili jeho nadčasovosť,“ uzatvára spokojne architekt.

Inéz BÚCI, Foto: archív firiem